

O poveste cu un vrăjitor

- înv. Claudia Badiu

Departa, într-un castel vechi, într-o cameră rece, deasupra unei mese rotunde, un vrăjitor bătrân, citea dintr-o carte groasă. El avea o mantie roasă, albastră, brodată cu stele argintii.

El avea o mulțime de poțiuni magice puse în sticlule colorate: amestec de mușețel, granule din semne de punctuație, fiertură de propoziții corecte, rouă de pe păpădie. Printre poțiuni magice colorate el avea într-o sticlule amestec de substantive, iar în alta esență de adjective. Bătrânul era foarte priceput. El era scriitor, cititor și inventator. Îi plăceau mult literele, silabele, propozițiile. Ele îl făceau să zâmbescă.

Deodată bătrânul își ridică ochii din carte. Se îndreaptă spre masa de lemn pe care îi erau aranjate instrumentele.

- Voi face o poțiune magică, pentru a transforma această poveste într-o poezie! spuse el. Brosc, te rog să mă ajuți!

Brosc, asistenta vrăjitorului apăru dintr-un colț. Ea ținea în gură bagheta magică.

Brosc era o asistentă minunată, însă acum... vrăjitorul îi ceru praf de alineat, iar ea, din greșală i-a adus... amestec de substantive.

Ce s-a întâmplat e ușor de imaginat. Peste amestecul de substantive vrăjitorul a turnat praf de transformare.

Ce credeți că s-a întâmplat? Substantivele s-au transformat în alte părți de vorbire. Noile părți de vorbire nu sunt substantive, ci țin locul unor substantive. Cum se numește noua parte de vorbire creată de vrăjitor? _____

